

Een leven hersteld

Alvin Nissen

BRETT CERVINI

Een afdwaling naar meedogenloze angst en pijn keert volkomen om en brengt vreugde en vrijheid bij het ochtendgloren.

Alweer een slapeloze nacht, en wederom liep ik letterlijk op mijn knieën over het beton van mijn oprijlaan. Toen ik opkeek naar de hemel, vroeg ik me af hoe lang ik de pijn van mijn leven nog zou moeten verduren. In die tijd sliep ik zelden meer dan een uur per nacht. Misschien deed ik overdag wel eens een dutje, maar de slapeloosheid was meedogenloos. En een paar maanden later beseftte ik dat ik dagen achtereen niet kon eten, drinken of uit bed komen. Ik bevond me voortdurend in angst en ellende.

Ik zou alle kwalen die me dwars zaten op een rijtje kunnen zetten – maar ik wil alleen maar zeggen dat ik op een keer inderdaad 24 problemen heb opgeschreven – fysieke uitdagingen en emotionele verwarringen – die ik doormaakte. Op een goede dag had ik slechts twee of drie problemen die me kwelden, maar op een slechte dag waren er wel vier of vijf dingen die ik moest aanpakken. Door dit alles heen wist ik echt wel in mijn diepste binnenste, door mijn studie van Christian Science, dat God mij van deze ernstige neerslachtige toestand kon genezen. Tenslotte ging ik naar enkele artsen om te trachten verlichting te krijgen en

de diagnose luidde dat ik klinisch depressief was. Ik nam medicijnen, maar die hielpen niet. Uiteindelijk wierp ik alle medicijnen in de afvalbak. Het enige wat me ooit een beter gevoel gaf was om bij mijn vrolijke, geestelijk denkende vrienden te zijn, mijn vrienden in Christian Science, die mij niet in de steek zouden laten, wat er ook aan de hand was. Op de een of andere wijze kreeg ik mezelf ertoe naar de kerk te gaan, en toen ik eenmaal daar was, wilde ik niet weg vanwege mijn vrees alleen te zijn. In deze tijd, die ongeveer 16 maanden heeft geduurd, hebben verschillende kerkleden mij in huis genomen, voor me gezorgd, met mij gebeden, mij opgezocht, mij eten gebracht, mij getroost, mij meegenomen op tochtjes. Zij hebben altijd geweten wie de werkelijke Alvin was.

Natuurlijk waren er dingen in mijn leven, die dit ongelofelijke afglijden in de duisternis hadden versneld. Als kind was ik misbruikt en mijn hele schooltijd door had ik een concentratieprobleem – van nature had ik slechts een verschrikkelijk korte tijd aandacht voor iets en ik kon me niet langer dan korte ogenblikken op iets concentreren. Ik was ook leesblind en had angstproblemen. Ik werd in die tijd

alleen maar beschouwd als een slechte leerling en niet in staat te leren zoals anderen. Tegen de tijd dat ik in deze depressie was aangeland, had ik een paar huwelijken verknald en voelde ik me tenslotte als een mislukking, zonder hoop op een gelukkige toekomst. Ik had het gevoel alsof mijn leven voorbij was. Bij tijden overwoog ik mij van het leven te benemen, wat afwisselde met het gevoel dat ik al aan het eind van mijn leven was.

Maar het enige wat ik wel had, wat mij nooit echt in de steek liet, was de kennis die ik had verworven door de studie van de Bijbel en *Wetenschap en Gezondheid*. Deze kennis hield in dat de mens die ik in de spiegel zag – dit beeld van een droevig, uitgeput en neerslachtig sterveling – in werkelijkheid niet ikzelf was. Wat ik tot op zekere hoogte wist, was dat dit alles een sterfelijke droom was. Ik had verscheidene dierbare vrienden die Christian Science practitioners waren, die in deze periode op verschillende tijden met mij gebeden hebben. Ik geloof echt dat zij en mijn andere vrienden in Christian Science die mij op diverse manieren steunden, mijn leven letterlijk hebben gered. Door al hun gebeden en door mijn eigen gebeden, zowel als door de behandeling door gebed in Christian Science begon ik me meer en meer bewust te worden dat wat ik in de spiegel zag niet mijn werkelijke ik was. Mijn werkelijke ik was de weerspiegeling van God. En met weerspiegeling bedoel ik dat ik zag dat de mens van God, God is die openbaar of zichtbaar gemaakt wordt. Het fysieke beeld dat ik had gehaat en verworpen was slechts een waanbeeld.

Het was elke dag weer een voortdurende strijd om mijzelf te zien als dit verheven beeld omdat het sterfelijk gemoed me omlaag bleef halen, mij bleef vertellen dat ik een nutteloze sterveling was. Zoals ik al zei, heeft deze hele afschuwelijke nachtmerrie ongeveer anderhalf jaar geduurd en ik heb deze strijd onafgebroken gevoerd. Maar tenslotte ging ik mijzelf meer van de kant van het positieve beeld zien. Ik verklaarde dan zelfs hardop, dat ik Gods beeld was en meer en meer ging ik dat echt als een feit begrijpen.

Ik las vaak de wekelijkse bijbellessen en nu is dat een hoofdthema voor mij geworden. Het is mijn dagelijks brood. Ik nam ook vaak het *Gezangboek van Christian Science* door en ik heb het van het begin tot het einde gelezen. Soms bleven regels van gezangen mij dagenlang bij. Ik weet dat die mij geholpen hebben. Eén die mij in het bijzonder kracht heeft gegeven was Gezang 324, dat begint met:

Neem geheel mijn leven Heer,
U tot lof en U ter eer,
Neem mijn dagen, neem mijn tijd,
U als danklied toegewijd;
Laat mijn beide handen rein,
Dienend in Uw liefde zijn.

Ook deze regel uit *Wetenschap en Gezondheid* heeft zoveel voor me betekend, en doet dat nog steeds: ‘...de goddelijke Liefde kan niet van haar openbaring of van het voorwerp van haar liefde worden beroofd...’ blz. 304).

Op de een of andere wijze, met al het biddend werk en het voortdurend wenden tot God, en de liefde en steun van de practitioners, was het op een bijzondere morgen – 10 augustus 2004 – tussen 8 en 9 uur ’s morgens – dat er iets klikte. Er brak iets. Er veranderde iets. Er gebeurde iets in mijn leven. Ik stond op en ging niet terug naar bed.

Ongeveer 10 dagen later lunchte ik met een vriend en ik voelde hoe die zware, vochtige deken – dit gevoel van beklemming – begon op te trekken. Het duurde nog even voor het volkomen was verdwenen, maar ik wist op dat moment dat ik vrij was. Weldra werd ik volkomen bevrijd van de hele ervaring.

Ik veranderde fysiek. Ik verloor mijn angst voor de dood. Ik verloor mijn angst om oud en afgeleefd en nutteloos te worden. Ik realiseerde me dat ik niet kon sterven. Ik realiseerde me dat Leven eeuwig is. Ik begreep dat er geen dood is. Gods weerspiegeling, Zijn beeld en gelijkenis kon alleen maar de eigenschappen van God tot uitdrukking brengen. Wonderlijk genoeg waren de paar grijze haren die ik had, verdwenen – en zijn niet meer teruggekomen. Ik herkreeg mijn energie, mijn belangstelling voor het leven, en nu voel ik echte geestelijke vreugde. Ik begon zelfs noten in de muziek te horen die ik nooit eerder had gehoord, wat ik noem ‘muziek in de muziek’. Ik kreeg waardering voor de kunst, wat ik tevoren nooit had gehad. Ik raakte mijn bezorgdheid kwijt. Ik was beter geconcentreerd bij het lezen en leren van nieuwe dingen. Al dat onvermogen om me te concentreren op iets en te blijven bij wat ik aan het lezen was, was verdwenen. Ik was waarlijk herboren.

Ik kan eerlijk zeggen dat ik uit de put der depressie was opgestaan om het leven lief te hebben op een wijze als nooit te voren. Ik zal nooit genoeg mijn dankbaarheid kunnen uiten voor de zegeningen die tot mij zijn gekomen door de studie van Christian Science en voor de kennismaking met dit mooie begrip van God. ✨

Alvin Nissen werkt in de handel in vastgoed en woont in Kenner, Louisiana, V.S.